

του Macarthur Greeks

την ευαισθησία που έχει μέσα του σήκωσε το λάβαρο, την ελληνική σημαία και πάει να γνωρίσει, να ενώσει και να συνεργαστεί με όλους αυτούς που μένουν εδώ σε αυτά τα χωριά.

Ήρθε με γνώρισε στην ομάδα ηλικιωμένων που είμαι μαζί με άλλους και όλοι μαζί πακέτο πάμε να κάνουμε το όνειρο πολλών χρόνων, και του Γιάννη Τσέκα, να γίνει πραγματικότητα. Ζητώ συγνώμη από την εφημερίδα και τους αναγνώστες που γράφω τόσα πολλά αλλά πρέπει νομίζω να μάθουμε όλοι την ιστορία σε αυτόν τον τόπο που μένουν πάρα πολλοί Έλληνες.

Η πρώτη εκδήλωση γνωριμίας που έγινε, ήταν στις 13 Σεπτεμβρίου και από τότε αρχίσαμε τις ετοιμασίες για να γιορτάσουμε την Εθνική μας γιορτή του '40 μαζί με Αυστραλούς, Έλληνες αλλά και άλλες φυλές – αν το θέλουν. Ο μπροστάρης Γιάννης Τσέκας πήγε, βρήκε τους παλαιούς πολεμιστές, RSL από το Picton, Thirlmere και Bargo και μας φιλοξένησαν αυτοί στο δικό τους χωλ. Φορώντας την πρέπουσα στολή του RSL όπως αρμόζει η Εθνική μας γιορτή, τίμησαν και λάμπρυναν με την παρουσία τους το Έπος του '40, σαν να ήταν δική τους γιορτή (Anzac Day). Όλους του Έλληνες που ήρθαν από το Σύννεϋ, εμείς που μένουμε εδώ, τους ευχαριστούμε θερμά. Η ευγένεια, η φιλοξενία και η εξυπηρέτηση ήταν φανταστική.

Ένα άλλο παλληκάρι που θέλουμε αλλά και προσωπικά εγώ και εκ μέρους όλων των παρευρισκομένων Αυστραλών, Ελλήνων και άλλων να ευχαριστήσουμε είναι ο ιστορικός καθηγητής, ο φόβος και τρόμος για τους Σκοπιανούς που μένουν στην Αυστραλία είναι και αυτός παιδί της Ηπείρου, ο Παναγιώτης Διαμάντης που πραγματικά είναι ένα διαμάντι και ένα στολίδι για την ελληνική παροικία του Σύννεϋ.

Αυτός ο καθηγητής είπε στους Αυστραλούς και σε όλους μας ότι λίγα μέτρα πιο πέρα από την εκδήλωση κοιμάται ένας Έλληνας. Ο Αντώνης Μανώλης. Ήταν ο πρώτος Έλληνας που ήρθε στην Αυστραλία, ο πρώτος που απεβίωσε σε αυτή την περιοχή το 1881 και ακόμα και σήμερα είναι ο μόνος Έλληνας σε αυτό το κοιμητήριο. Μας είπε ο Παναγιώτης τους δεσμούς που έχει η Αυστραλία με την Ελλάδα που ξεκινούν από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο 1915, μας υπενθύμισε τη Λήμνο, τους πεσόντες Αυστραλούς σε όλη την Ελλάδα και ότι υπάρχουν ακόμα νεκροταφεία και νοσοκομεία Αυστραλών. Μας μίλησε και μας έδειξε σε εικόνες τις μάχες, τους σκοτωμένους και σε όλη την Ελλάδα στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο (1941-1944). Αυτός ο ιστορικός καθηγητής Παναγιώτης Διαμάντης μας γέμισε όλους χαρά, συγκίνηση και υπερηφάνεια.

Σας ευχαριστούμε θερμά.

Ο μεγάλος και πασίγνωστος χοροδιδάσκαλος, λαογράφος, χορευταράς και τραγουδιστής Βασίλης Αλιγιάννης μαζί με το χορευτικό συγκρότημα, με τα τραγούδια και με το χορό, μας έκανε την καρδιά μας να φύγει λίγο από τη θέση της και πολλοί από εμάς να δακρύνουν από συγκίνηση και χαρά. Μας πήγε με τα τραγούδια του σε όλη την Ελλάδα και μας τραγούδησαν την λεβεντιά και την ιστορία του Έλληνα. Εκείνο που ο Βασίλης μας ανέβασε στα ουράνια όλους ήταν η εξαιρετική εξήγηση για το κάθε κομμάτι από τις στολές που φορούσε όλο το συγκρότημα. Μας είπε τι σημαίνει για έναν Έλληνα το κάθε κομμάτι. Σημαίνει δόξα, τιμή, συγκίνηση, πένθος, θάνατος, ιστορία. Παναγιώτη Διαμάντη και Βασίλη Αλιγιάννη ένα μεγάλο ευχαριστώ είναι λίγο. Χίλια ευχαριστώ είναι και αυτά λίγα από όλους εμάς που ήμασταν εκεί. Αυτή τη μέρα δοξάσατε την Ελλάδα. Αυτή τη μέρα δείξατε στους φίλους μας Αυστραλούς να μάθουν και να γνωρίσουν κάτι παραπάνω για την Ελλάδα για την ιστορία της, για τον πολιτισμό της, για την φιλία και την Δημοκρατία.

Έλληνες που κατοικείται στο Σύννεϋ και στα περίχωρα του Σύννεϋ. Μικροί και μεγάλοι. Γέροι και νέοι. Ηγέτες και απλοί άνθρωποι της διπλανής πόρτας. Σας κοιτάζουμε στα μάτια και σας παρακαλούμε να μας κοιτάξετε και εσείς.

Η 31η Οκτωβρίου που γιορτάσαμε την 28η Οκτωβρίου 1940 μαζί με τους Αυστραλούς θα γραφτεί στην ιστορία και θα μείνει σαν παρακαταθήκη γι' αυτούς που θα έρθουν μετά από εμάς και για τους ιστορικούς του μέλλοντος ως η μέρα που μια παρέα από το Campbelltown, ξεκίνησε να γνωρίσει, να ενώσει και να συνεργαστεί με όλους για μια μικρή αδελφοποίηση. Μια μικρή ένωση για να κάνουν με μια κοινωνία για όλους τους Έλληνες που μένουν στις περιοχές Macarthur. Γι' αυτό ζητάμε από όλους τους φορείς της Ελληνικής παροικίας του Σύννεϋ, Προξενείο, ΑΧΕΠΑ, Εκκλησία, Κοινότητες, Συλλόγους, Οργανισμούς, Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, εφημερίδες, ραδιόφωνα, τραγουδιστές και ποιητές, Έλληνες βουλευτές, δικαστές και δικηγόρους, δασκάλους και καθηγητές.

Ελάτε κοντά μας. Γνωρίστε μας. Μιλήστε μας. Βοηθήστε μας με τις γνώσεις σας, με την πείρα σας, με τους τρόπους σας. Η θέληση και η αγάπη σας θα είναι δώρο πολύτιμο για μας τους Macarthur Greeks σήμερα και στο μέλλον.

Η μεγάλη γιορτή τελείωσε. Με το ξεκίνημα του καινούριου χρόνου 2016 μας περιμένουν πολλές εκπλήξεις. Όσοι παραβρεθήκατε σε αυτήν την πρώτη γιορτή, σας ευχα-

ριστούμε όλους από τα βάθη της καρδιάς μας.

Θέλουμε ιδιαίτερος να ευχαριστήσουμε όλους που ήρθαν από μακριά και να σας παρακαλέσουμε να ξαναρθείτε.

Ιδιαίτερος ευχαριστούμε το Πολιτειακό Πρόεδρο της ΑΧΕΠΑ κ. Γιάννη Καλλιμάνη, που άφησε όλες τις άλλες εκδηλώσεις και ήρθε μαζί μας να μας τιμήσει με την παρουσία του και να μείνει μαζί μας ως το τέλος. Η παρουσία του μας ευχαριστεί και μας ενθαρρύνει σε αυτό που πάμε να κάνουμε. Έδειξε εμπράκτως την χειρονομία του σαν φίλος, σαν άνθρωπος και σαν ηγέτης της παροικίας που είναι. Έδειξε ότι ένας ηγέτης με τόλμη με το θάρρος της γνώμης με αξία και άξιο πρέπει να προχωράει μπροστά και πάντα νικά. Είναι ο άνθρωπος παντός καιρού. Είναι ηγέτης του σήμερα και του αύριο. Σας ευχαριστούμε θερμά. Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον κύριο Σταύρο Κρητικό που ήρθε πρώτος και έφυγε τελευταίος. Ήταν η ψυχή της εκδήλωσης.

Προσωπικά εγώ και ο Γιάννης Τσέκας, θέλουμε να ευχαριστήσουμε θερμά τον Γενικό Πρόξενο της Ελλάδας Δρ Σταύρο Κυρίμη που το βράδυ που η ΑΧΕΠΑ γιόρταζε την 28η Οκτωβρίου δέχτηκε να μας μιλήσει για τον αγώνα που κάνουμε για την παροικία του Macarthur. Μας ευχαρίστησε, μας ενθάρρυνε, μας πρότεινε να πάμε μια μέρα στο γραφείο του, να μιλήσουμε και μάλιστα μας είπε τα καλύτερα λόγια που μπορούσε να πει ένας Γενικός Πρόξενος. Μας πρότεινε μόνος του ότι την επόμενη εκδήλωση που θα κάνουμε θα είναι μαζί τους.

Σας ευχαριστούμε θερμά κύριε Γενικό Πρόξενε. Τέλος ευχαριστούμε θερμότητα την εφημερίδα «Ο Κόσμος» που είναι πάντοτε στο πλευρό όλων των Ελλήνων και προπαντός τους ακρίτες.

Να είστε πάντα καλά. Η παροικία σας χρειάζεται. Έγραψα πολλά και ζητώ συγνώμη από την εφημερίδα και από τους αναγνώστες αλλά θα πρέπει να μάθετε και λίγο την περιοχή που ζούνε πολλοί συμπατριώτες αρχίζοντας από τον πρώτο Έλληνα Αντώνη Μανώλη μέχρι σήμερα.

Παρακαλούνται όλοι οι κάτοικοι που μένουν στις περιοχές Macarthur εάν θέλουν να μάθουν περισσότερα για όλες τις κινήσεις και εκδηλώσεις που θα γίνουν να επικοινωνήσουν μαζί μας στα τηλ. Γιάννη Τσέκα 0418 207 103 και στο Λάμπρο Παπαδόπουλο 0438 462 806.

Με εκτίμηση
Λάμπρος Παπαδόπουλος
Campbelltown